

Agățat între stele

Daniel Ioniță

Inima mi-a rămas agățată între câteva stele,
de unde speranța fulguia însingurată înspre pământ.
Erai lângă mine dar te zăream din ce în ce mai greu.
De ce te-am urmat acolo? De ce ai plecat fără mine?
Sunt întrebări la fel de trecătoare ca un viscol.
De aceea nu te-am mai întrebat nici unde mergeam,
nici de ce cărarea nu se mai vedea.
Priveam întinderea universului așteptând zorile.
Și pe tine.
Simțeam ninsoarea fulguind înspre abis.
Auzeam cântându-se colinde, și vedeam moș-crăciuni rotofei alergând de colo-colo.
Deodată nu te-am mai simțit. Te zăream încă, dar nu mai erai cu mine.